

تنش معافیت‌های مالیاتی آمریکا در استقرار یهودیان در کرانه غربی فلسطین

نویسندگان: جیم روتنبرگ (Jim Rutenberg)، مایک مک اینتایر (Mike Mc.Intire) و اتان برونر (Ethan Bronner)

منبع: نیویورک تایمز (۵ جولای ۲۰۱۰)

برگردان: امیر فیروزی‌راد

امریکی‌های اوانجلیست (پروتستان انجیلی) سالی دو بار در یک کارخانه شراب‌سازی در تپه‌های باستانی سماریا در مناطق اشغالی فلسطین حاضر می‌شوند تا نقش بی‌واسطه خود را در پیش‌بینی کتاب مقدس یا چیدن خوشه‌های انگور و هر س‌گردن تاک‌ها بازی کنند. پیشگویی درباره ظهور عیسی مسیح می‌گوید که مسیحیان در سرزمین‌های اشغالی کنونی کرانه باختری به کمک شراب‌سازان یهودی می‌آیند. این مسیحیان که به سماریا می‌آیند توسط بنیاد خیریه‌ای به نام هاپوول (Ha Yovel) که در ایالت تنسی آمریکا تأسیس شده است بسیج می‌شوند؛ بنیادی که داوطلبان را به «کار شانه به شانه با مردم اسراییل» و «سهیم‌شدن با آنها در عطش جشن سالگرد ظهور عاجل منجی در یشوا (Yeshua)» دعوت می‌کند. اما در جریان سفر آنها در ماه فوریه داوطلبان در وسط میدان جنگ برای زمین قرار گرفتند؛ جنگی که در اینجا معنای زندگی روزانه را دارد. هنگامی که پروتستان‌های انجیلی به تاکستان‌ها پا گذاشتند با باران سنگ فلسطینی‌ها روبه‌رو شدند. فلسطینی‌ها بر این باورند که اشغالگران، تاک‌های رونده را در زمین‌های آنها کاشته‌اند تا بر زمین‌های آنها ادعای مالکیت کنند. دو نفر از داوطلبان زخمی شدند. در درگیری‌های بعدی هم یک گارد شهر کنشین پای یک چوپان ۱۷ ساله فلسطینی را هدف گلوله قرار داد، «هفت این مردم را با این عقیده که اینجا سرزمین موعود است و کمک به یهودی‌ها وظیفه آنهاست، پر کرده‌اند.»

ایز دات سعید قادوس، روستایی فلسطینی می‌گوید: «این سرزمین موعود نیست، اینجا سرزمین ماست.» هاپوول یکی از گروه‌ها در ایالات متحده است که از معافیت‌های مالیاتی برای کمک به یهودی‌ها جهت تداوم اشغالگری در سرزمین‌های فلسطینی استفاده می‌کند؛ اشغالگری‌ای که خود مانع تأسیس کشور فلسطینی در کرانه اسراییل است، اتفاقی که به‌معنای شرط ضروری برای برقراری صلح در خاورمیانه از آن محبت می‌شود. نتیجه یک ملفه عجیب است: گرچه دولت آمریکا تلاش می‌کند تا اشغالگری زیاده‌خواهانه یهودی‌ها را که چهار دهه ادامه پیدا کرده است به پایان برساند و کمک کند تا دولت فلسطینی در کرانه باختری پا بگیرد، با این وجود وزارت خزانه‌داری آمریکا با اجازه بهر برداری از معافیت‌های مالیاتی به خاطر فعالیت‌های خیریه به اشغالگران برای مقاومت در برابر ایده و تشکیل دولت فلسطین عملاً کمک می‌کند. روزنامه نیویورک تایمز در تحقیقی درباره اطلاعات بایگانی‌شده ایالتی و فدرال در آمریکا دست‌کم ۴۰ گروه آمریکایی را شناسایی کرده که سالانه بیش از ۲۰۰ میلیون دلار برای اشغالگری یهودی در کرانه باختری و اورشلیم شرقی از راه معافیت‌های مالیاتی در دهه اخیر جمع‌آوری کرده‌اند. بیشتر این پول به مدارس، کنیسه‌ها، مجموعه‌های ورزشی و کارهایی از این دست اختصاص یافته است که بر اساس قانون مالیات پرداخت‌هایی مشروع به‌شمار می‌آیند. اما این پول‌ها صرف چیزهایی که از نظر قانونی می‌توانند مورد پرسش قرار بگیرند نیز می‌شوند، برای نمونه خانم‌سازی، تهیه سنگ‌های نگهبان، جلیقه‌های ضدگلوله، دوربین‌های دقیق هدفگیری و وسایل نقلیه ویژه برای رفت‌وآمد به پاسگاه‌های دور افتاده در عمق مناطق اشغالی. این روزنامه ضمن بررسی چالش‌ها بین آمریکا و اسراییل از یک‌سو و بین آمریکا، اسراییل و فلسطینی‌ها از سوی دیگر به تحقیقی درباره سازمان‌های کمک‌کننده پرداخته، که به شرح زیر می‌آید:

از برخی جهات قانون مالیاتی آمریکا نسبت به همین قانون در اسراییل بسیار آسان‌گیرتر است. هزینه کردن معافیت‌های مالیاتی که باید صرف امور خیرخواهانه شود برای پاسگاه‌های درون مناطق اشغالی، یعنی آنهایی که از سوی دولت اسراییل بودجه دریافت نمی‌کنند، طبق قانون اسراییل ممنوع است و اسراییل یک دهه پیش، معافیت‌های مالیاتی گروه‌هایی را که به شهرک‌سازی در کرانه باختری یاری می‌رسانند قطع کرده است.

اکنون جدل بر سر شهرک‌نشین‌ها تشدید شده است و این موضوع به‌طور حتم در ملاقات باراک اوباما و بنیامین نتانیا‌هو نیز از جایگاه مهمی برخوردار خواهد بود، در حالی که مخالفت با شهرک‌نشین‌ها در این منطقه، از دولت‌های پیشین ایالات متحده برای اوباما به ارث مانده است، او به‌طور خاص آنان را از موانع صلح می‌داند. او معتقد است راه‌حل دو دولت در خاورمیانه برای آرام کردن خشم مسلمان‌ها نسبت به غرب حیاتی است. به خاطر آمریکایی‌ها، نتانیا‌هو به‌طور موقت ساخت و سازهای جدید را متوقف کرده تا گفت‌وگوهای صلح ادامه یابد.

توقف کمک‌ها و پیگیری گفت‌وگوها به نوبت، باعث بروز فوریت‌های تازه‌ای درباره آرمان شهرک‌نشین‌ها و یافتن منابع مالی برای این آرمان شده است.

استفاده از مؤسسه‌های خیریه برای رسیدن به هدفی در سیاست خارجی، ایده جدیدی یا بی‌سابقه‌ای نیست. آمریکایی‌ها همچنین از پول معافیت‌های مالیاتی، برای کمک به گروه‌های حامی فلسطینی‌ها هم استفاده می‌کنند، اما اعانه دادن به فعالیت‌های شهرک‌نشین‌ها چیز دیگری است که قابل مقایسه با آن نیست. به

شهر نیویورک و مهر ۱۳۸۹

این خاطر که موضوع شهرک نشین ها در مرکز گفت و گوهای جاری است و مسئله دیگر این است که واشنگتن مصرانه از اسرائیل خواسته تا کمک های دولت امریکا به این کشور، صرف یاری به شهرک نشین ها نشود، اما یاری رسانی با پول معافیت های مالیاتی تا حد زیادی توسط دولت امریکا مورد بررسی و چالش قرار نگرفته است. اداره مالیات ایالات متحده (IRS) از گفت و گو درباره اعانه به شهرک نشین های کرانه باختری سر باز می زند. مسئولان وزارت خارجه هم تنها در شرایطی که نامشان فاش نشود و تنها به طور کلی درباره این موضوع نظر می دهند؛ «این یک مشکل است» یک مسئول عالی رتبه وزارت خارجه می افزاید: «این موضوع هیچ کمکی به تلاش هایی که ماسعی می کنیم به انجام برسانیم نمی کند»

دانیل سی. کورتزر (Daniel C. Kurtzer) سفیر ایالات متحده در اسرائیل بین سال های ۲۰۰۱ تا ۲۰۰۵ این وضعیت را از نظر سیاسی شکننده می نامد: «این ما را دیوانه می کند» او افزود: «اما این چیزی نیست که در معاشرت های دوستانه بخواید در موردش صحبت کنید» کورتزر معتقد است در زمانی که کمک های شخصی نمی تواند به تنهایی باعث گردش امور شهرک نشین ها شود «کمک های چند میلیون دلاری شرایط را به نحو قابل توجهی تغییر خواهد داد» و اگر با دقت توجه کنیم، «واقعیت های جدیدی را در میدان جنگ به وجود می آورد». بیشتر کمک ها به شهرک های تثبیت شده و قدیمی می رسد که در نزدیکی مرزهای اسرائیل قرار دارند؛ شهرک هایی که به احتمال زیاد در

از ای اهدای زمین های جایگزین به فلسطینی ها در هر معاهده صلحی تخلیه نخواهند شد. پس این کمک ها نسبت به پول هایی که به پاسگاه های واقع در اعماق مناطق اشغالی و شهرک های دور افتاده - که در آنها شهرک نشین های مسلح زندگی می کنند - نگرانی کمتری ایجاد می کند. برای نمونه در سال ۲۰۰۷ هنگامی که دولت اسرائیل مانع برنامه ریزی برای ساخت خانه های دائمی در شهرکی بسیار کوچک به همجواری اردن به نام ماسکیوت (Maskiot) شد، دو سازمان غیر دولتی امریکایی به نام های بنیاد یک اسرائیل (One Israel Fund) و دوستان مسیحی جوامع اسرائیلی (Christian Friends of Israel Communities) ده ها هزار دلار صدقه برای ساخت بناهای موقت و حفظ آن شهرک ها جمع کردند و این کار تا آنجا ادامه داشت که مسئولان اسرائیلی ساخت و ساز را به طور کلی ممنوع کردند.

مسئولان اسرائیلی نسبت به جلوگیری از کمک ها به گروه های غیر قانونی و سرکش ابراز ناامیدی کرده اند. «من از این بابت خوشحال نیستم»، این چیزی است که یک فرمانده عالی رتبه ارتش در کرانه باختری در پاسخ به پرسشی درباره اعطای کمک ها به یک مدرسه مذهبی تندروی یهودی می گوید، مدیر این مدرسه از سربازان اسرائیلی خواسته تا از دستور فرمانده های خود برای برچیدن شهرک های غیر قانونی سر باز بزنند. این فرمانده مانند دیگر فرمانده های ارتش اسرائیل و بر اساس قوانین این ارتش تنها در شرایطی تن به گفت گو می دهد که نامش فاش نشود. مسئولان فلسطینی هم

از این کمک ها ابراز انزجار می کنند. صائب عریقات رئیس هیئت مذاکره کننده فلسطینی می گوید: «شهرک نشین ها قوانین بین المللی را زیر پا می گذارند و گمان می رود ایالات متحده هم از راه حل دو دولت حمایت کند، اما آیا هنوز این کشور تخفیف های مالیاتی می دهد تا به شهرک نشین ها کمک مالی شود؟»

موضوع شهرک نشین ها در میان یهودی های امریکایی هم حساسیت برانگیز است. تعدادی از بنگاه های بزرگ خیریه یهودی مانند فدراسیون یهودی های شمال امریکا (Jewish Federations of North America) در کل هیچ کمکی به فعالیت های مربوط به ساخت و ساز در کرانه باختری نمی کنند.

بنیاد های یاری رسان به شهرک نشین ها مجموعه ای متنوع از امریکایی ها را شامل می شود. آدم های پولداری چون دکتر اروین آی. موسکowitz (Irvine I. Moskowitz) غول بیمارستان های این کشور، خانواده حامی بستنی هاگن داز (Hagan Daz) تا مشتریان مزایه پیتزای حلال در بروکلین و پیروان او انجلیست. اما همه آنها بر سر باور بازگشت به کرانه باختری (سرزمین ملک باستانی یهود) تحت کنترل کامل یهودی ها، که ایده ای مخالف امنیت اسرائیل است و تحقق پیش بینی های کتاب مقدس با هم متحد هستند.

آن طور که کیمبرلی تروپ (Kimberly Troup) مدیر دفتر امریکایی بنیاد دوستان مسیحی اسرائیل می گوید اگر چه بنیاد متبوع او بشر دوستانه است، «هر قدر که ما می سازیم، هر چقدر که بیشتر کمک می کنیم و هر مقدار که آنها را برای زندگی در آن زمین ها تشویق می کنیم قطع درگیری ها و خروج از این مناطق سخت تر خواهد بود»

دسته بندی کردن حقایق

امروزه نیم میلیون یهودی در زمین های زنگی می کنند که در جریان جنگ سال ۱۹۶۷ خاور میانه تصرف شده است. اکنون یک اجماع جهانی قدرتمند برای تشکیل یک دولت فلسطینی در غزه و کرانه باختری وجود دارد. مناطقی که چهار میلیون فلسطینی در آنها زندگی می کنند. بیشتر ساکنان یهودی کرانه باختری در مناطق حومه ای با خانه های شیک، زندگی بسیار مدرن و بزرگراه هایی که به اورشلیم و تل آویو

تپه های سماریا

می‌رسند زندگی می‌کنند. از نظر سیاسی و ایدئولوژیکی آنها با دیگر نقاط اسرائیل تفاوتی ندارند. بدون شک بیشتر آنها در برابر هر قرارداد صلحی مقاومت خواهند کرد، گرچه بیشتر آنهایی که باید شهرک‌ها را تخلیه کنند این کار را بدون درگیری انجام خواهند داد. اما در شهرک‌هایی که از نظر جغرافیایی جدا افتاده‌اند و تعداد زیادی پست‌های نگهبانی غیرقانونی در مناطق اشغالی دارند شهرک‌نشین‌هایی وجود دارند که امکان دارد برای مقاومت در برابر تخلیه شهرکشان دست به خشونت بزنند. چشم‌انداز یک درگیری داخلی و عمیق دردناک میان اسرائیلی‌ها قابل مشاهده است و کسانی که مقاومت خواهند کرد به احتمال فراوان از محل معافیت‌های مالیاتی کمک دریافت خواهند کرد، یعنی از سوی کسانی که مخالف ایده آرام کردن خشم مسلمان‌ها هستند و بر این باورند که بازپس دادن زمین‌ها در کرانه باختری تنها باعث تشویق گروه‌های مسلح در راه ایده نابودی اسرائیل خواهد شد.

هلن فریدمن (Helen Freedman) مدیر نیویورک نیسادی خیریه‌ای به نام «امریکایی‌ها برای اسرائیل امن» (Americans for a safe Israel) به هواداران گروه خود در جریان سفر به کرانه باختری می‌گوید: «ما باید نمایندگان کنگره آمریکا را ترغیب کنیم تا او با ما در راه فشار آوردن بر اسرائیل برای خودیرانی متوقف کنند.» اسرائیل هم از سال ۱۹۸۴ و در دوران زمامداری حزب لیکود امکان دریافت معافیت مالیاتی به خاطر کمک به ساخت و ساز شهرک‌ها را برای شهروندان خود فراهم آورده بود، اما این پرداخت صدقات در سال ۱۹۹۵ و دوباره در سال ۲۰۰۰ توسط دولت حزب کارگر متوقف شد. آوراهاام شوات (Avraham Shohat) وزیر دارایی در زمان تصویب هر دو این مصوبه‌ها درباره فرایند تصمیم‌سازی به طور بسته گفته بود که باور دارد معافیت‌ها باید صرف تحصیل و رفاه فقرا شود و نه تنها برای ساخت و ساز در شهرک‌ها. از نظر تئوریک، انجام چنین کاری در ایالات متحده نیز نتیجه مناسبی خواهد داشت، جایی که نظام مالیاتی شهروندان را تشویق می‌کند تا به سازمان‌های غیردولتی کمک کنند؛ کمک‌هایی که امکان دارد با سیاست‌های رسمی

دولت در تضاد باشد، هر چند مأموریت‌های آنها گسترش آموزش عالی، مذهب و امور خیریه باشد، جالش در تعیین آن شرایط و اجرا کردن آنهاست.

بیش از یک میلیون بنیاد خیریه ثبت شده وجود دارد و موارد بسیاری از اظهارات مالیاتی غیرواقعی و هزینه کردن پول‌ها در جاهای نامناسب نیز در پرونده‌های مالیاتی ثبت شده است. گروه‌های مذهبی التزامی در مورد افشای فعالیت‌های اقتصادی خود ندارند، این به آن معناست که شهرک‌نشین‌ها می‌توانند پول‌هایی دریافت کنند که غیرقابل پیگیری است.

بررسی نشریه تایم نشان داده که بیشتر گروه‌های حامی شهرک‌نشین‌ها در محدوده نظام مالیاتی آمریکا به حیات خود ادامه می‌دهند، اما با این وجود بعضی از این گروه‌ها همین قانون را هم با انجام کارهایی زیر پای می‌گذارند، مثلاً استفاده از پول‌ها برای فعالیت‌های سیاسی و خرید و فروش املاک مسکونی، تخلف در پرکردن اظهارنامه‌های مالیاتی، تشکیل هیئت امنای صوری و پرداخت مستقیم مبالغ اهدایی به سازمان‌های خارجی که کار نادرستی به شمار می‌آید.

یکی از سازمان‌هایی که در نزدیکی خط قرمزها حرکت می‌کند «دوستان زو آرتزینو / مانه‌یگوت یهودیت» (Friends of Zu Artzeinu/Manhigut Yehudit) است که در سدار هرست (Sedar Hurst, ny) نیویورک و با همکاری شموئل سکت (Shemuel Sackett) تأسیس شده است. آقای سکت مدیر اجرایی پیشین حزب ممنوعه

اسرائیلی، کاهان چای (Kahane Chai) بوده، این حزب یک فرقه تندروی دست راستی از مجموعه حزب لیکود در زمان نخست‌وزیری نتانیا هو است که آقای سکت با کمک موشه فیگلین (Moshe Feiglin) آن را اداره می‌کند.

قوانین مالیاتی استفاده از منابع خیریه را برای اهداف سیاسی در درون و بیرون ایالات متحده ممنوع کرده است. هیچ‌یک از این دو مرد نمی‌توانند پرسش درباره ماهیت «تسهیلات اجتماعی» را پاسخ دهند. در پاسخی که با ایمیل ارسال شده، آقای سکت می‌گوید این بنیاد امریکایی خود را وقف فعالیت‌های سیاسی نمی‌کند، بلکه روی پروژه‌های انسان‌دوستانه و آموزش اجتماع در مورد ضرورت وجود رهبری قابل اعتماد در اسرائیل تمرکز دارد.

این هم درست است که تنها گروه‌های حامی شهرک‌نشین‌ها از منابع حاصل از تخفیف‌های مالیاتی سود نمی‌برند، «حرکت آزادی غزه» که حرکت کشتی‌های فلو تیلا (Flotilla) را برای شکستن محاصره غزه سازماندهی کرده بود در وبسایت خود می‌نویسد که حامیان این حرکت می‌توانند توسط American Educational Trust، که یک

نشریه حامی اعراب را در آمریکا منتشر می‌کند، با استفاده از معافیت‌های مالیاتی به آنها کمک کنند. گروه‌های حقوق بشر و مدنی اسرائیلی مانند «صلح اکنون» (Peace Now) که متهم هستند آشکارا بر نامه‌های سیاسی رانیز پیگیری می‌کنند از معافیت‌های مالیاتی سود می‌برند. تعدادی از بنیادهای خیریه حامی شهرک‌نشین‌ها اهداف واقعی خود را پنهان کرده‌اند.

Take the Capital Athletic Fundation که توسط لایبست بدن نام واشنگتنی جک آبراموف (Jack Abramoff) اداره می شود یکی از آنهاست. در برگره های مالیاتی این بنیاد نزد وزارت دارایی ایالات متحده آمده که این بنیاد ۱۴۰ هزار دلار به یک گروه آموزشی مذهبی به نام کولل اوهل تيفرت (Kollet Ohel Tiferet) برای اهداف «آموزشی و ورزشی» پرداخت کرده است. براساس اسناد تحقیقی مجلس سنا در مورد آقای آبراموف اتفاقی که در حقیقت روی داده این بوده که، یکی از اعضای گروه آموزشی این پول را برای کمک به عملیات شبه نظامیان در شهرک بیتار ایلیت (Beitar Illit) صرف کرده است. آبراموف در سال ۲۰۰۶ نیز اعتراف به کلاهبرداری از مشتریان و رشوه به مأموران دولتی کرده بود. مدارک نشان می دهد که آبراموف دوست

قدیمی دوران دبیرستان خود شموئل بن زوی (Shmuel Ben Zvi) که یک شهرک نشین است را راهنمایی کرده تا از این گروه آموزشی به عنوان پوششی برای خرید لوازم اسلحه های دقیق دوربین دار و جیب ها استفاده کند. حسابدار او با گفتن جمله «جالب به نظر نمی رسد»، نسبت به استفاده از شرایط معافیت مالیاتی بنیاد خیریه برای این امور ابراز نارضایتی کرده بود.

در شرایطی که صدقه های بنیاد خیریه آقای آبراموف به شکل استادانه ای لباس مبدل پوشانیده شده بود، این بنیاد یک اسلحه دوربین دار را در درون جعبه ای مخفی کرده و روی آن نوشته بود «لباس های درخت مادربزرگ برای نمایش پوکا هونتاس».

گروه های دیگر روراست تر هستند، نجات و امنیت آمیتز (Amitz Rescue & Security) که توسط دو مؤسسه غیرانتفاعی در بروکلین اقدام به جمع آوری کمک می کند، آموزش و تجهیز نگهبان برای شهرک نشین ها را بر عهده دارد. در وبسایت این بنیاد، خیرین تشویق می شوند تا چک های کسر مالیاتی خود را برای خرید «دوربین های دید در شب، وسایل نقلیه ضد گلوله و سگ های نگهبان» ارسال کنند.

گروه های دیگری از خیرین درخواست می کنند که پول ها را به یکی از چندین مؤسسه غیرانتفاعی بدهند که مانند اتاق های معامله پایاپای عمل کرده و ارقام اهدایی را به صف فشرده گروه های شهرک نشین در اسرائیل و کرانه باختری می رسانند؛ کاری که اگر به درستی انجام نشود می تواند تلاشی برای دورزدن قانون مالیاتی امریکا دانسته شود.

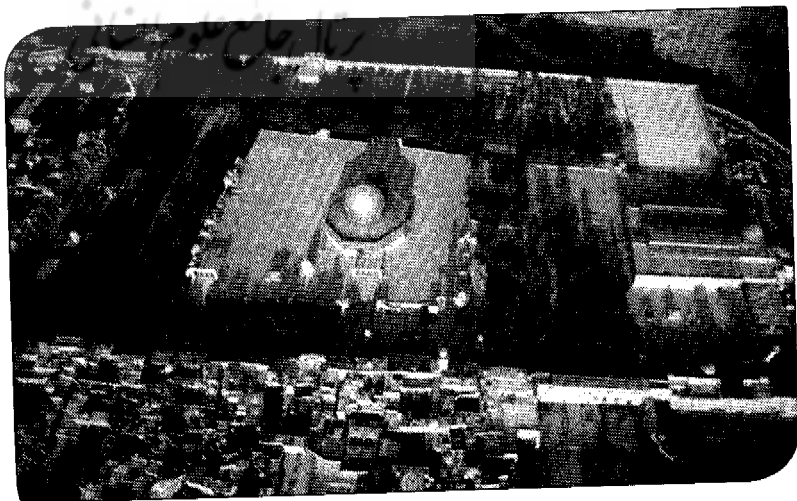
امریکایی هانی می تواند برای پرداخت مستقیم کمک به بنیاد های خیریه خارجی درخواست تخفیف مالیاتی کند، قانون مالیات تخفیف را برای صرف در امور داخلی ایالات متحده ارائه داده است. براساس این تئوری که بنیاد های خیریه در نهایت بدین وسیله هزینه های دولت را در برنامه های اجتماعی کاهش خواهند داد، اما اداره مالیات ایالات متحده اجازه اهدای تخفیف ها برای کمک به مؤسسه های غیرانتفاعی امریکایی که در خارج از کشور پروژه های خیریه اجرا می کنند را داده است، بروس آر. هاپکینز (Bruce R. Hopkins) وکیل و نویسنده چندین جلد کتاب درباره قانون مؤسسه های غیرانتفاعی، پرداخت پول توسط مؤسسه های غیرانتفاعی

را یک جابه جایی ساده به گروهی در خارج از کشور نمی داند. او می گوید خیرین می توانند اظهار کنند که می خواهند پولشان چگونه مورد استفاده قرار گیرد، اما مؤسسه های غیرانتفاعی باید در عمل «معیارهای سنجش مستقلی را برای تحقیق بر شیوه تخصص کمک ها بگذرانند».

یکی از اتاق های معامله پایاپای مهم Central Fund of Israel است که در دفاتر Marcus Brothers Textiles در منهن تن فعالیت می کند. به نظر می رسد ده ها گروه اسرائیلی در کرانه باختری به این بنیاد به عنوان چیزی بیش از یک وسیله رساندن کمک ها نگاه می کنند، آنها به حامیان خود می آموزند که اگر می خواهند از معافیت های مالیاتی بهره مند شوند اول باید سهم اعانه خود را مستقیم به آنجا بفرستند. حداسا مارکوس (Hadassah Marcus) رئیس بنیاد اعتراف می کند که این بنیاد چک های زیادی از خیرین دریافت می کند «کسانی که می خواهند پولشان صرف برنامه های متفاوتی در اسرائیل شود». اما او می افزاید که این بنیاد نهایت احتیاط را در مورد این پول ها انجام می دهد. این بنیاد کمک هزینه های خاص خود را برای خانواده های نیازمند یهودی همراه نظارت بر شیوه استفاده از آنها برقرار کرده است. او می گوید که این بنیاد در سال ۲۰۰۸ موفق به جمع آوری ۱۳ میلیون دلار شده که این کار تحت ممیزی و نظارت قوانین اداره مالیات ایالات متحده انجام شده است. مارکوس می گوید: «ما یک کیف کمک رسانی نیستیم، ما سعی می کنیم سرزمین خود را بسازیم، کاری که می کنیم بازگشت به سرزمین خودمان است».

حمایت از سوی یک روحانی

در ساعات پایانی عصر یکی از روزهای ماه مارس، جوزف بایدن (Joseph R. Biden) معاون رئیس جمهور امریکا وارد اسرائیل شد و به هتل خود در اورشلیم رفت تا خود را برای تلاش های یک هفته ای برای گرم کردن دوباره گفت و گوهای صلح خاورمیانه آماده کند. در درون شهر، بسیاری از رهبران اسرائیلی که بخشی از برنامه دیدارهای آینده آقای بایدن هم بودند، به علاوه نخست وزیر نتانیا هو در جلسه سخنرانی پدر روحانی جان هاگی (John Hagee) حاضر بودند؛ روحانی صاحب نفوذ امریکایی که بنیاد خیریه اش میلیون ها دلار

در اسرائیل و قلمروهای آن کمک کرده است. حمایت از شهرک‌نشین‌ها به انگیزه مبارزه برای برخی از رهبران جمهوریخواهان محافظه‌کار مانند مایک هوکابی (Mike Huckabee) و سارا پلین (Sarah Plain) تبدیل شده است.

«اسرائیل وجود دارد، به خاطر عهدی که خدا با ابراهیم (ع)، اسحاق نبی و یعقوب نبی در ۳۵۰۰ سال پیش بسته است و آن عهد هنوز هم پابرجاست.» آقای هاگی با صدای بلند فریاد می‌زند: «رهبران جهان مرجعیت ایسن را ندارند که به اسرائیل و مردم یهود بگویند در اورشلیم چه کار می‌توانند انجام بدهند و چه کاری را خیر.» روز بعد روابط آمریکا با اسرائیل پس از اعلام برنامه دولت اسرائیل برای احداث ۱۶۰۰ آپارتمان جدید برای یهودی‌ها در اورشلیم شرقی دچار بحران شد. فلسطینی‌ها قصد دارند اورشلیم شرقی را به عنوان پایتخت آینده خود برگزینند.

مقام‌های اسرائیل اعلام کردند که سخنان دلگرم‌کننده هاگی، هیچ تأثیری بر تصمیم‌گیری دولتماند داشته است و دستیاران این واعظ مسیحی نیز اعلام کردند که او قصد ندارد گفت‌وگوهای صلح را تحت تأثیر قرار دهد، بلکه تنها می‌خواهد از حق اسرائیل برای تصمیم‌گیری بدون فشارهای خارجی دفاع کند. با این وجود حضور او در آنجا تأکیدی بر نقش حامیان خارجی شهرک‌نشین‌ها بود، در هیچ مکانی این کوشش نمایان‌تر و ستیزه‌جویانه‌تر از شرق اورشلیم نیست؛ جایی که دولت نتانیاهو می‌گوید تحت هر قرارداد صلحی باید زیر سلطه اسرائیل باقی بماند.

دولت از پروژه‌های باستان‌شناسی با سرمایه‌گذاری خصوصی که بر ریشه‌های یهودی مناطق عرب‌نشین اورشلیم تمرکز دارد حمایت می‌کند. دولت اواما و سازمان ملل متحد به تازگی برنامه ویران کردن ۲۲ باب خانه فلسطینی‌ها را برای ساختن «پارک تاریخ» مورد انتقاد قرار داده‌اند این پارک در محله‌ای ساخته می‌شود که یک مؤسسه غیرانتفاعی به نام العاد (El'AD) در آن سرمایه‌گذاری کرده تا املاک عرب‌ها خریداری شده و کاوش‌های باستان‌شناسی در آنجا انجام شود. گروه‌هایی مانند العاد برای جمع‌آوری پول، یک داستان ملی‌گرایانه یهودی را در اتاق‌ها و سالن‌های

پذیرایی خانه‌ها در سراسر آمریکا تعریف می‌کنند.

در ماه می، جمعیتی که بیشتر آنها متخصصان یهودی بودند در یک سالن غذاخوری فلوشینگ می‌دوز، در کاروناسپارک کوئینز گرد آمدند. آدم‌هایی که بابت هر بشقاب غذا ۳۰۰ دلار پرداخت کردند و پس از شام به صحبت‌های جان بولتون سفیر ایالات متحده در سازمان ملل در دوران جورج بوش گوش دادند که در مورد خطر ایران مسلح به سلاح هسته‌ای هشدار می‌داد. چند روز بعد سوزان هابکایند (Susan Hikind) جانشین مدیر اجرایی این

را در مناطق تحت اشغال یهودی‌ها می‌فروشد تهدید به مرگ کرده‌اند و خرید و فروش‌ها اغلب توسط شرکت‌های واسطه انجام می‌شود.

«احیای اراضی دقیقاً یک نام مناسب است. آزادسازی دوباره شاید واژه مناسب‌تری باشد.» برنارد هوینگ و کیسل نیویورکی عضو هیئت‌مدیره دوستان امریکایی آترت کوهانیم (American Friends of Ateret Cohanim) می‌افزاید: «واقعیت مسئله این است که عرب‌ها خود می‌خواهند خانه‌هاشان را بفروشند. آنها به سازمان ما فرصت خرید آن خانه‌ها را می‌دهند.» آقای هوینگ گفت آترت کوهانیم سال‌ها

پیش چند ساختمان را خریده، اما این مجموعه بیشتر کمک می‌کند تا خریدها توسط دیگر سرمایه‌گذاران یهودی انجام شود. به هر حال اینها در اظهارنامه‌های مالیاتی امریکایی نیامده است. آنها ترجیحاً هدف ابتدایی بنیاد خیریه خود را تهیه کردن سرمایه برای «مؤسسه‌های آموزشی و تحصیلی تکمیلی در اسرائیل» اعلام می‌کنند، به علاوه کمپ‌های کودکان، کمک به خانواده‌های نیازمند و امنیت یهودیانی که در شرق اورشلیم زندگی می‌کنند.

در واقع این بنیاد همه این کارها را انجام می‌دهند، آنها دانش‌آموزان و معلمان مدرسه مذهبی را در آن املاک سکنی داده‌اند، برای مهد کودک‌ها و مؤسسه‌های آموزشی ساختمان‌هایی پیدا کرده و آنها را در این ساختمان‌ها مستقر کرده‌اند، همه آن کارهایی که کمک می‌کند تا فعالیت‌های این بنیاد به عنوان فعالیت‌های آموزشی یا مذهبی شناخته شود تا

گروه در برنامه رادپوی یهودی نیویورکی حاضر شد تا آشکارا اعلام کند که گروه او در برابر سیاست‌های خاورمیانه‌ای دولت ایالات متحده مقاومت خواهد کرد. او گفت دولت اواما کمک‌هایی را که در میهمانی‌های خیریه جمع می‌شوند نمی‌خواهد، زیرا این دولت بر این باور است که اورشلیم باید «بخشی از پایتخت دولت آینده فلسطین باشد.» او افزود: «وجه کسانی در مقابل این مسئله مقاومت خواهند کرد؟ مردمی که از کارهای آترت کوهانیم (Ateret Cohanim) در اورشلیم برای تضمین متحد نگاه داشتن آن شهر حمایت می‌کنند.»

پروژه احیای اراضی اورشلیم که توسط آترت کوهانیم انجام می‌شود روی جابه‌جایی مالکیت خانه‌های عرب‌ها به خانواده‌های یهودی در اورشلیم شرقی کار می‌کند. چنین تلاش‌هایی باعث ایجاد جدل‌هایی هم می‌شود؛ شوراهای شرعی اسلامی فلسطینی‌هایی را که املاک خود

آنها به اهداف مالیاتی خود برسند.

بر اساس گفته آتروت کوهانیم تقریباً ۶۰ درصد وجوه این سازمان را امریکایی‌هایی مرتبط با مؤسسه‌های خیریه تأمین می‌کنند، اما آقای هوننگ می‌گوید پول‌های امریکایی خرج معامله‌های زمین نمی‌شود، زیرا در این صورت آنها شرایط برخورداری از تخفیف‌های مالیاتی را از دست می‌دهند.

همچنان تهیه املاک، بخش اصلی جذب مالی برای آتروت کوهانیم است. صفحه‌های بایگانی یک وب‌سایت که به اطلاعات امریکایی‌های مرتبط با انجمن‌های خیریه دسترسی داشته است نشان می‌دهد که چگونه آتروت کوهانیم «در سکوت و به شکل آگاهانه» برای تصاحب مالکیت ساختمان‌ها در مناطق فلسطینی برنامه‌ریزی می‌کند و اعانه‌های این سازمان چگونه در برابر «جدال قانونی مورد انتظار از سوی جناح چپ عرب»، هزینه‌های ساخت و ساز و «دیگر مخارج (سازماندهی، برنامه‌ریزی، مردان میانی عرب و...)» مورد استفاده قرار می‌گیرد.

یک عمارت گردنکش

در عمق کرانه باختری و در منطقه‌ای به نام سماریا یا شومرون (Shomron) ۳۰ شهرک‌نشین و پست‌های نگهبانی غیرقانونی‌نشان وجود دارد، که تقریباً تخلیه آنها در هر قراردادی که به اعلام دولت فلسطینی بینجامد قطعی است. از نظر رقم کمک‌های خیریه هیچ‌گونه نزدیکی میان ارقام کمک‌شده به اورشلیم یا شهرک‌های نزدیک به اسرائیل و... وجود ندارد، اما از بسیاری جهات آنها بیشتر از دیگران باعث نگرانی مسئولان امنیتی و فلسطینی‌ها می‌شوند، زیرا آنها بسیار گردنکش هستند.

این بیرون، جوامع احساسات‌خشن‌تری دارند، برخی تنها تعداد اندکی جاده آسفالت‌دارند. اهالی (مردها با کلاه و دورشته مو که از کنار گوش‌ها آویزانند و زن‌ها محجبه با تعداد زیادی بچه) اغلب با الفاظ مشابه مکاشفات یوحنا در مورد ضرورت ماندن یهودیان در این سرزمین صحبت می‌کنند. آنها می‌گویند شاید نسل‌ها بگذرد، اما وعده الهی تحقق خواهد یافت.

در ماه نوامبر پس از اعلام دولت نتانیا هو مینی بر توقف شهرک‌سازی، رهبران شومرون از خبرنگاران دعوت کردند تا شاهد لغو

دستورهای دولتی در آنجا باشند.

داوید هایبوری (David Ha Ivri) مسئول ارتباط مردمی با دولت محلی، یعنی شورای محلی شومرون خود را در جایگاه یک حامی خشن و سرسخت و در عین حال خوش‌قلب قرار می‌دهد. به عنوان رهبر یک مؤسسه غیرانتفاعی امریکایی، او یک میراث‌آشتی‌ناپذیر را برای آن مؤسسه به ارمان آورده است.

آقای هایبوری که نام پیشینش داوید اکسلرد (David Axelrod) بوده در فشار را کاوی، کوئینز به دنیا آمده است. او شاگرد خاخام میرداوید کاهان (Meir David Kahane) ضدعرب کینه‌جو، و کیلی عالی‌رتبه و برادر خوانده پسر خاخام، بنیامین کاهان (Binyamin Kahane) نیز بوده است. هر دو کاهان‌ها ۱۰ سال پیش ترور شدند. سازمان تحت هدایت آنها در اسرائیل هم با فرض این که در حمله به اعراب هم شرکت نمی‌کرده است به خاطر تحریک افکار عمومی ممنوع‌الفعالیت شد. وزارت خزانه‌داری ایالات متحده نیز هر دو گروه کاج و کاهان را در فهرست گروه‌های تروریستی خود قرار داد. حتی تا چهار سال پیش نیز، آقای هایبوری در تشکیل خبرنگارهای کاهانیست به نام راه تورات (The Way of the Torah) نقش داشته که آن هم به عنوان سازمانی تروریستی در ایالات متحده شناخته می‌شود. او در دو دهه اخیر درگیری‌های زیادی با مقام‌های اسرائیلی داشته، شامل دستگیری به علت تجلیل از ترور نخست‌وزیر اسحاق رابین در یک گفت‌وگوی تلویزیونی و محکومیت شش‌ماهه به خاطر ارتباط با بی‌حرمتی به یک مسجد.

مسئولان وزارت خزانه‌داری می‌گویند که حضور یک گروه در فهرست گروه‌های تروریستی لزوماً به رهبران پیشین آن گروه تعمیم داده نمی‌شود و در حقیقت آقای هایبوری اکنون عضو آن گروه نیست.

آقای هایبوری می‌گوید که دیگر در چنان فعالیت‌هایی شریک نیست، این مرد ۴۳ ساله می‌افزاید که ملایم‌تر شده هر چند هسته اصلی ایمان او تغییری نکرده است؛ «حالاً من کمی مسن‌تر شده‌ام و کمی بالغ‌تر». یک روز یکشنبه او آخر ماه می سروکله او در نیویورک پیدا می‌شود، روی صحنه‌ای در سنترال پارک و در حال صحبت در

مراسم گرامیداشت تأسیس اسرائیل: «ما هیچ‌گاه دست از سرزمینمان نمی‌کشیم.» او به همراه مایکل استیل (Michael Steele) رئیس کمیته ملی جمهوریخواهان عکس یادگاری گرفت و بر گه‌های تبلیغاتی بنیاد خیریه خود شووا اسرائیل (Shuva Israel)، در مورد بهره‌مندی از تخفیف‌های مالیاتی کمک به امور خیریه را پخش کرد؛ تخفیف‌هایی که از سال ۲۰۰۴ تا کنون باعث جمع‌آوری ۲/۶ میلیون دلار برای کمک به جامعه شومرون شده است. هر چند اداره مالیات ایالات متحده مقرر کرده تا بنیادهای خیریه امریکایی «کنترل کاملی بر وجوه اعانه داده شده و شیوه استفاده از آنها» نشان دهند؛ مشاهده می‌شود که شووا اسرائیل تحت کنترل شهرک‌نشین‌های اسرائیلی قرار دارد.

سمت آقای هایبوری که در شهرک کفار تاپوچ (Kfar Tapuach) زندگی می‌کند در پرونده مالیاتی اخیر این گروه به عنوان مدیر اجرایی ثبت شده است. گرشن مسیکا (Gershon Mesika) رئیس شورای شومرون رئیس هیئت‌مدیره است و ذی‌حسابی شووا اسرائیل نیز در درون شهرک تکوا (Tekoa) قرار دارد. حضور فیزیکی این گروه در امریکا به یک صندوق پستی در شهر آستین ایالت تگزاس محدود است. جایی که بر اساس اسناد مالیاتی آن، دو عضو داوطلب وجود دارند که عضو هیئت‌مدیره گروه نیز هستند. جف لوفتیگ (Jeff Luftig) یکی از این دو نفر می‌گوید: «من هرگز عضو هیئت‌مدیره نبوده‌ام.»

وقتی از آقای هایبوری در مورد وضعیت دو گانه‌اش به عنوان رئیس بنیاد خیریه و همچنین مسئولی در شورایی که مورد حمایت همین بنیاد است می‌پرسیم او پاسخ می‌دهد که دیگر مدیر اجرایی وجود ندارد، گرچه او نمی‌تواند به خاطر بیاورد که چه کسی بوده است. او می‌گوید اطمینان داشته که بنیاد خیریه از قوانین پیروی می‌کند و می‌افزاید بولی که جمع‌آوری می‌شده تنها صرف بهبود زندگی شهرک‌نشین‌ها شده است.

تحلیل یک هزینه

اگر آقای هایبوری تا کنون هایش را عوض کرده، اما یک نسل جدید راهبردهای تهاجمی او را آموخته‌اند. این فعالان هم حمایت امریکایی‌ها را جذب می‌کنند.

مبارزه آنها «برچسب قیمت» (Price Tag) نام گرفته است: هزینه هر حرکت دولت اسرائیل در جهت برچیدن ساختمان‌های شهرک‌ها، حمله‌ای به یکی از مساجد اعراب، تانکستان یا باغستان زیتون خواهد بود.

نتایج در سفر به روستای عربی هوارا (Hawara) قابل مشاهده بود؛ جایی که با کشیدن یک ستاره یهودی روی دیوار مسجد و باحروف آغازین نام محمد (ص) به زبان عبری بی‌حرمی کرده بودند. محمد دمیم معاون کلدخای روستای میخماس در همان نزدیکی‌ها می‌گوید که شهرک‌نشین‌ها در تاریکی شب آمده‌اند و صدها درخت زیتون و انجیر را قطع کرده یا از ریشه درآورده‌اند. او می‌گوید: «ارتش برای حفاظت از ماکاری انجام نداد.» هر چند گستردگی حمله‌ها کم است، اما فرمانده‌های اسرائیلی بیم این دارند که باعث ضربه وار کردن به صلح کم‌رنگ و بی‌ثباتی شوند که میان آنها و شرکایشان در تشکیلات فلسطینی برقرار شده است.

یکی از فرمانده‌های عالی‌رتبه در گفت‌وگویی می‌گوید: «این می‌تواند جرقه آغاز دوباره خشونت در کرانه باختری باشد.» مسئولان اسرائیلی اجرای قانون می‌گویند که در تحقیق درباره خشونت شهرک‌نشین‌ها در شمال مشخص شده که این خشونت‌ها اغلب از سوی افرادی مرتبط با مدرسه مذهبی آدیوسف چای (Od Yosef Chai) در شهرک یتزار (Yitzhar) سر می‌زند. پس از به آتش کشیده شدن یک مسجد در یاسوف در ماه دسامبر، مقام‌های تیزهاک شاپیرا، خاخام اعظم مدرسه مذهبی و تعدادی از طلبه‌های آن را دستگیر کردند، اما به دلیل نبود شواهد کافی آنها را آزاد کردند. خاخام شاپیرا دخالت خود را در این جریان رد کرد، او در اسرائیل با دیدگاه‌های تند خود شناخته می‌شود، نام او سال گذشته در کتابی به عنوان همکار نویسنده آمد که در آن پیشنهاد شده بود برای غیریهودیان که یهودیان را تهدید می‌کنند طبق قوانین شرعی تصمیم‌گیری شود و در آینده هم در مورد پرونده‌های مربوط به کودکان همین شیوه انجام شود.

در تابلویی که درون مدرسه تازه بنا شده نصب است از دکتر موسکowitz، مؤسس

چندین بیمارستان و همسراو، چرنا برای «حمایت‌های بی‌وقفه و سخاوتمندانه» شان تشکر شده است. دیگر شخصی که از او تشکر شده بنجامین لاند (Benjamin Landa) مالک یک بیمارستان در بروکلین است که از طریق بنیاد خود او هل هاراو بهوشوا بوراچ (Ohel Harav Yehoshua Boruch) اقدام به کمک کرده است. آقای لاند می‌گوید پس از غارت مدرسه دینی و از بین رفتن ساختمان قدیمی آن توسط عرب‌ها به این مدرسه دینی کمک مالی کرده است و از صدقه‌های امریکایی به هیچ وجه برای فعالیت‌های هجومی استفاده

پارا آک انویانا و تانائیشو

در اسرائیل نیز پاسخی در این باره ندادند. راهی وجود ندارد که بتوان درباره برگه‌های مالیاتی هوننوی امریکایی صحبت کرد، در گاید استار هم چیزی وجود ندارد؛ سرویسی که می‌توان در آن پیشینه مالیاتی مؤسسه‌های غیرانتفاعی را تعقیب کرد. نیازی نیست که پیشینه گروه‌هایی که در سال کمتر از ۲۵ هزار دلار اعانه جمع می‌کنند ثبت شود، اما بررسی برگه‌های مالیاتی دیگر انجمن‌های خیریه نشان می‌دهد که یک بنیاد امریکایی تنها در یک سال ۳۳ هزار دلار کمک کرده، رقمی که برای ثبت کافی است.

از آرون هموویتز (Aron Heimowitz) برنامهریز مالی در کوئینز که اعانه‌ها را برای هوننو جمع‌آوری می‌کند پرسیده شد که این مؤسسه تاکنون برگه مالیاتی ثبت شده داشته است. او در پاسخ می‌گوید، «من در جایگاهی نیستم که به این پرسش‌ها پاسخ دهم.»

نشده است. ارتش اسرائیلی مجوزهای فوق‌العاده‌ای برای خشونت صادر کرد تا مدرسه دینی را در معرض خطر ویرانی قرار دهد و مقام‌ها از سفر بعضی از طلبه‌های مدرسه دینی به کرانه باختری جلوگیری کردند.

ایتامار پوسن (Itamar Posen) مدیر اود یوسف چای در گفت‌وگویی می‌گوید ارتش به شکل غیرمنصفانه‌ای انگشت روی مدرسه دینی گذاشته بود، زیرا «چیزهایی که ما منتشر می‌کنیم مخالف چیرهایی است که آنها به آن اعتقاد دارند و آنها ترسیده بودند.» آقای هابوری و مسیکارتش را متهم به در خطر قرار دادن راه امرار معاش مردم بدون رعایت روندهای مقتضی کردند.

یک بنیاد دفاع حقوقی از شهرک‌نشین‌ها به نام هوننو (Honenu) به همراه بازوی خیریه امریکایی خود، کوشش کرد تا یک شبکه

تجارت غیر شفاف

بنیادهای خیریه مذهبی هنوز هم بسیار غیر شفاف هستند. قانون مالیات آنها را ملزم نکرده تا امور مالی خود را به طور عمومی فاش کنند. هاگی یکی از معدود صهیونیست‌های مسیحی است که بشردوستی خود را در اسرائیل و مناطق تحت حاکمیت آن تبلیغ می‌کند. او در سال گذشته دست کم ۸۵ میلیون دلار، توسط یک غول چند رسانه‌ای و باره انداختن جریانی از کتاب، CD و DVD درباره نقش اسرائیل در تحقق پیشگویی‌های تورات صرف کرده است. دستیار هاگی می‌گوید او بیشتر کمک‌هایش را در درون مرزهای سال ۱۹۶۷ اسرائیل انجام داده و تلاش کرده تا آنها به مناطق مورد نزاع [میان فلسطینی‌ها و اسرائیلی‌ها] وارد نشوند. با این حال یک مجتمع ورزشی در آریل (Ariel) که از مناطق مورد نزاع است نام او را بر خود دارد و مسئولان یک مدرسه مذهبی در هربراجا نیز می‌گویند که او چند سال پیش ۲۵۰ هزار دلار برای گسترش خوابگاه به آنها کمک کرده است. این مدرسه مذهبی موتور اصلی رشد شهرک است، جذب کردن طلبه‌هایی که ریشه‌های خانوادگی را کنار می‌گذارند (غالباً سربازها و خاخام‌های اعظم از آنها خواسته است تا در برابر دستور بیرون کردن شهرک‌نشینان مقاومت کنند) پس از شروع کار مدرسه در ۱۹۹۲، «اینجا به سرعت روبه رشد گذاشت». تعداد خانواده‌ها از سه خانوار به ۲۰۰ خانوار افزایش یافت. یوناتان

بهار (Yonaton Behar) سخنگوی مدرسه مذهبی می‌گوید: «هدف رشد کردن تا آن نقطه است که بحث از این بردن هربراجا دیگر در میان نباشد.»

شیوه‌های گوناگون فعالیت‌های گروه‌های امریکایی حامی شهرک‌نشینان در هربراجا با هم انجام می‌شود. خانواده موسکوویتز هزینه‌های ساختمان اصلی مدرسه مذهبی را پرداخت می‌کند. در همان اطراف یک کارخانه شراب‌سازی توسط داوطلبانی از فعالیت‌های مذهبی هایوول (Ha Yovel) ساخته شده است، هایوول جمع‌بزرگی از گروه‌های داوطلب را برای هرس کردن و برداشت محصول به آنجا می‌برد. بنیاد خیریه هایسوری هم کار تبلیغ برنامه را بر عهده دارد.

نیر لای (Nir Lavi) مالک شراب‌سازی می‌گوید زمین او توسط دولت گرفته شده است، اما مسئولان عراق بورین (Iraq Burin) روستای فلسطینی همسایه می‌گویند که تا کستان در زمینی که قطعه به قطعه دزدیده شده یعنی در اراضی اهالی این روستا ایجاد شد. چنین اتفاق‌هایی در این منطقه عادی است، مانند اتفاقی که در آن روز ماه فوریه روی داد، هنگامی که تامی والر (Tommy Waller) رهبر هایوول و داوطلبانش گفتند که مورد حمله قرار گرفته‌اند و یک جوان فلسطینی هم تیر خورد. آقای والر می‌گوید: «آنها در حالی که فریاد می‌زدند نزدیک شدند و با قلاب سنگ‌هایشان

سنگ‌اندازی کردند درست مانند حضرت داود در برابر دیو». والر می‌افزاید یک گارد امنیتی هربراجا برای نجات آنها تیر هوایی شلیک کرد. او قصد هدف قرار دادن حمله‌کنندگان را نداشت.

اما عمید قادوس چوپان مورد هدف قرار گرفته در گفت‌وگویی گفت که درست هنگامی که او داشت گوسفند هایش را در روستا و به فاصله چندمتری تا کستان به چراسی برد شهرک‌نشینان با پرتاب سنگ به او درگیری را شروع کردند. آنها به او گفته بودند: «تو اجازه نداری اینجا بیایی». سپس چوپان و دوستش در پاسخ سنگ‌پرانی به آنها سنگ انداخته بودند، او گفت که آنها گارد امنیتی را ترغیب کردند تا به پای من شلیک کند. عارف قادوس پدر این چوپان می‌گوید: «آنها می‌خواهند که ما برویم تا بتوانند با زیر کشت بردن زمین‌ها، آنها را مصادره کنند.»

آقای والر می‌گوید گرچه دو نفر از داوطلبان زخمی شده‌اند، اما نه او و نه گروهش عقب نخواهند کشید. «نظر مردمی که به حق بودن کتاب مقدس ایمان دارند و مشتاق شرکت در تحقق وعده الهی هستند به سوی ما جلب خواهد شد.» او می‌افزاید: «ما باور داریم که تجدید حیات اسرائیل، از جمله سماریا و جودا (Judea)، بخشی از وعده الهی است. سال گذشته ۱۳۰ داوطلب را به اینجا آورده و در سال جاری انتظار بیش از ۴۰۰ داوطلب را دارد.»

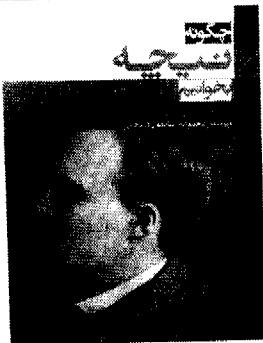
چگونه نیچه بخوانیم

نویسنده: کیت انسل پیرسون

مترجم: لیلیا کوچک‌منش

انتشارات رخ دادنو، چاپ اول ۱۳۸۸

قیمت: ۳۰۰۰ تومان، تلفن تماس: ۰۲۱-۶۶۴۹۸۲۹۳

تفکر نیچه حول محور مفهومی تازه و شگفت‌انگیز از بشریت برمی‌گردد. کیت انسل پیرسون خواننده را با سبک متمایز فلسفی نیچه و سیر بسط تفکر او آشنا می‌کند. به واسطه خوانش‌هایی دقیق از گزین‌گویه‌های نیچه، او پاره‌ای از بهترین ایده‌ها، اما در عین حال بدفهم‌شده‌ترین آنها را توضیح می‌دهد که از آن جمله می‌توان به ایده‌های بازگشت ابدی و فراانسان اشاره کرد. به این ترتیب این کتاب طبیعت‌هماورد خواهانه تفکر نیچه را در باره عناوین کلیدی همچون زیبایی، حقیقت و حافظه نیز روشن می‌کند.